Nr. 3—2011 **7. AUGUST**

WSO-POSTEN

ORGAN FOR LANDSFORENINGEN WE SHALL OVERCOME

Kalender

20. – 23. august:	Amaliedagene 2011
23. - 25. september:	WSO-kurs del 2. Påmelding
10. oktober:	Verdensdagen for psykisk helse
21. oktober:	Sverigetur med Finn Carlsen buss

AMALIEDAGENE 2011

20-23 august

Heller gal enn normal?

Vi har gleden av å invitere dere til Amaliedagene 2011.

Amaliedagene er et 100% brukerstyrt arrangement, med et program som går over 4 dager. Festivalen foregår i Oslo, men er åpent for alle fra hele landet.

Amaliedagene er en unik mulighet til å møte andre brukere, aktivister, engasjerte fagfolk, og knytte kontakter og få påfyll og inspirasjon.

Amaliedagene består av frittstående arrangementer uten påmelding. For dere som trenger overnatting må det ordnes selv, men på nettsidene ligger det en liste over billige overnattingssteder i Oslo som en hjelp.

Vennlig hilsen

Amaliedagskomiteen

Amaliedagenene arrangeres i samarbeid av We Shall Overcome (WSO), Mental Helse Oslo, LPP Oslo, Aurora, Galebevegelsen, Hvite Ørn og Rådet for Psykisk helse.

Dessverre har vår planlagte hovedgjest John McCarthy måttet avlyse på grunn av sykdom. Vi har fått inn gode erstattere, og også paneldebatt om tvang, så programmet er vi veldig fornøyd med også i år.

Kom og bli inspirert!

Landsforeningen We Shall Overcome er en støtteforening for mennesker i psykiatrien, deres venner og pårørende. Vi jobber aktivt opp mot myndigheter og psykiatrien for å få til en ikke-voldelig revolusjon innen psykisk helsevern, i tråd med den nye Menneskerettighetskonvensjonen. Vi mener at psykiatrisk behandling bør skje på brukerens egne premisser og at respekt for enkeltindividets autonomi må ivaretas.

Psykiatriens tvangstanker

Kronikk trykket i Klassekampen 17. juni, samme dag som Lovutvalget overleverte sin innstilling.

Paulsrud-utvalgets innstilling endrer ikke på grunnleggende maktforhold i psykiatrien.

Lovutvalget som har vurdert tvangsreglene i psykisk helsevern (Paulsrudutvalget) leverer i dag sin NOU til statsråden.
Vi er mange som har ventet i spenning. Dessverre se rapporten ut til å være et blindspor på veien mot grunnleggende endringer i psykiatrien.
Det siste vi trenger er det en språklig omkledning som tilslører hva dette handler om, tvang og ikke hjelp.

Dagens diskriminerende tvangslovgivning muliggjør omfattende overgrep og krenkelser mot mennesker som er diagnostisert med en psykisk lidelse. Dette synet har vært ivaretatt i utvalget av Hege Orefellen, som utgjør mindretallet i utvalget og tok dissens. Hun har presentert sitt syn, som vi støtter fullt ut, i dissensen "Selvbestemmelse og frihet på lik linje med andre".

Innstillingen fra Paulsrud-utvalget foreslår i hovedtrekk å videreføre dagens vide tvangshjemler, både for frihetsberøvelse og tvangsbehandling. Psykiatrien har i 160 år hatt en nærmest total makt til å definere dette feltet. Paulsrud-utvalget synes å ha underlagt seg denne tradisjonelle og "psykiatrifaglige" definisjonsmakten, uten å utfordre denne på helt sentrale punkt, med konklusjoner deretter.

Organisasjonen "We Shall Overcome" besitter en unik erfaringskompetanse når det gjelder tvang i psykiatrien, gjennom at en stor andel av våre medlemmer har kjent – og kjenner - på kroppen hva det vil si å være rettsløs i møte med psykiatriens vide tvangsfullmakter. Vi har erfart i våre liv konsekvensene av dagens lovgivning. Vi mener at dette gir oss en moralsk rett til å ha avgjørende innflytelse i spørsmål som angår både lov og praksis i norsk psykiatri.

I et åpent høringsmøte 10.januar presenterte vi noen klare krav til lovutvalget: Å ikke bli diskriminert, at våre menneskerettigheter blir ivaretatt på lik linje med andre, beskyttelse mot overgrep, at vår rett til valgfrihet og helsehjelp gitt under fritt og informert samtykke blir ivaretatt, og at vi sikres mot behandling gitt mot vår vilje. Vi trenger rettsvern og beskyttelse mot overgrep på lik linje med andre borgere. Vi kan ikke være avhengig av "gode intensjoner", "godt klinisk skjønn" eller psykiatriens definisjonsmakt.

> **"Vi kan ikke ha en lov som hviler på utøverens gode intensjoner"**

Det vi har fått fra Paulsrud-utvalget er en videreføring av diskriminerende særlovgivning, et lovforslag som gjør oss like avhengige av gode intensjoner som før, vi er fortsatt underlagt psykiatriens makt til å utdefinere oss og frata oss selvbestemmelse.

Den psykisk helsevernloven er en grunnleggende diskriminerende lov, utvalgets forslag til endringer endrer ikke på dette. Utvalget går inn for å beholde dagens grunnvilkår, alvorlig sinnslidelse, og begge tilleggsvilkår, behandlingsvilkåret og farevilkåret. I tillegg vil de innføre et vilkår om manglende beslutningskompetanse. Dette presenteres som en radikal endring i forhold til dagens lov. I et diskrimineringsperspektiv er ikke dette en avgjørende endring.

Utvalget åpner for at det "i overskuelig fremtid" vil være nødvendig med en avvikling av særlovgivningen og en samordning av lovverket, men sier ikke at innholdet i loven må

endres. Lov om psykisk helsevern er ikke bare diskriminerende som særlovgivning, den er diskriminerende i sitt innhold. Å flytte inngrepshjemlene over i en felles tvangslov, eller inn i pasientrettighetsloven, vil ikke endre på dette, det vil knapt nok tilsløre diskrimineringen.

Norge har undertegnet, men enda ikke ratifisert FN- konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD). Det er allikevel erkjent (også av utvalget) at konvensjonen må få konsekvenser for utviklingen av loven. CRPD representerer et langt skritt fremover i arbeidet for å sikre like menneskerettigheter for mennesker med funksjonsnedsettelse, inkl. psyko-sosiale funksjonsnedsettelser. Den betegnes som et paradigmeskifte, som bringer feltet fra en medisinsk modell over i en menneskerettighets- og sosial modell.

Vi kan ikke se at lovutvalget har tatt inn over seg at et slikt skifte er i ferd med å skje. At CRPD slår fast at mennesker med nedsatt funksjonsevne har rettslig handleevne, rett til frihet og rett til helsehjelp basert på fritt og informert samtykke på lik linje med andre, må nødvendigvis få konsekvenser også for lovgivningen. I Hege Orefellens dissens er konvensjonsbestemmelsene og de konsekvenser de bør få for lovgivningen nærmere utdypet.

Historien forteller om utallige overgrep begått mot mennesker som er underlagt psykiatriens tvang. Lovgivningen har i liten grad gitt beskyttelse mot disse overgrepene.
Av alle psykiatriens overgrep er tvangsmedisinering beskrevet som noe av det mest integritetskrenkende man kan utsettes for i psykisk helsevern. Allikevel går lovutvalget inn for fortsatt tvangsmedisinering.

Vi kan ikke ha en lov som hviler på utøverens gode intensjoner. Hvis man går ut i fra at psykiatere og helsepersonell i tidligere tider ikke hadde særlig annerledes intensjoner enn dagens, er det bevist med all tydelighet at dette ikke er nok. Det er ikke tvangens intensjoner som er avgjørende, men tvangens resultat.

Utvalgsleder Paulsrud har i flere sammenhenger lagt vekt på at lovendring ikke er det mest sentrale for å få ned tvangsbruken i psykiatrien. Og hvis lovendringen består i "flikking på eksisterende lovverk", som lovutvalgets flertall går inn for, er vi enig i at dette ikke er egnet til å forandre noe som helst.

Endring av de grunnleggende maktforhold i psykisk helsevern, som gir individet rett til selv å definere eget liv og behandling, og som fratar psykiatrien de vide tvangsfullmaktene, er helt nødvendig for å få til en endring.
Vi må ha en allmenn lov med rettigheter som gir beskyttelse og rett til selv å si ja eller nei til behandling, uavhengig av hva psykiatrien til enhver tid vurderer som god behandling.

De mange forsøkene på å bedre forholdene i tvangspsykiatrien, gjennom tiltaksplaner og strategier, mer ressurser og holdningsskapende arbeid, har ikke lykkes. Endring av loven, som flytter makt fra psykiatrien til individet, er ikke prøvd. Gjennomføres de endringene Paulsrud-utvalget foreslår, vil dette forbli uprøvd.

Det nytter ikke å vente på at fagfeltet selv skal bli rede for forandring. Mulighetene for bruk av tvang er og har alltid vært et grunnelement i psykiatrien. Denne makten gir psykiatrien åpenbart ikke fra seg frivillig.

Det er etter 160 år på høy tid at samfunnet avslutter det eksperimentet med menneskeskjebner tvangspsykiatrien er, tilbakekaller fullmaktene og sier at tiden er inne for å prøve noe nytt. Lov om psykisk helsevern må fjernes!

Mette Ellingsdalen
Leder i We Shall Overcome
mette.elling@gmail.com

I kjølvannet av Paulsrudutvalget

WSO vil takke Hege Orefellen for en sterk innsats i et svært krevende arbeid i lovutvalget. Det krever et mot og en sterk overbevisning for å stå alene mot et flertall på 14, men Hege sto opp for vår verdighet og våre rettigheter gjennom hele prosessen. Vi er stolte av Hege, og dissensen "Selvbestemmelse og frihet på lik linje med andre" tror vi vil bli stående i ettertiden som det eneste fremtidsrettede som kom ut av dette utvalget.

Denne innsatsen har kostet mye, og Hege ble sykmeldt helt på slutten, etter dissensen var levert. Hun skal ha en permisjon fra vårt arbeid frem til jul, og det er årsaken til at hun ikke har vært synlig i den debatten som har etterfulgt innstillingen og dissensen.

Lovutvalget har avsluttet sitt arbeid, og leverte 17. juni sin NOU til statsråden. WSO er mildt sagt ikke fornøyd med resultatet som flertallet har gått inn for. Hege Orefellen, som har ivaretatt vårt syn i utvalget tok dissens, ikke bare fra selve lovforslaget men også fra hele NOUen, som ikke på en tilfredsstillende måte ivaretar vårt syn og argumentasjon.

Dissensen kan leses på wso.no, hvis noen medlemmer ønsker dissensen tilsendt i papirversjon kan dette fås ved å kontakte kontoret.

WSO har vært tydelige med vårt syn i debatt og mediedekning, hovedsakelig i Klassekampen og Morgenbladet. Det har også vært en radiodebatt i "Søndagsavisa" på P2. (linker og innlegg på wso.no). To tv-debatter på NRK ble avlyst, hvor WSO var planlagt å delta. Vi ønsker å være en tydelig stemme i en debatt som forsøkes å tåkelegges av andre krefter. Vi trykker i denne WSO-posten to viktige kronikker, som sier mye om hvordan WSO stiller seg.

NOUen er planlagt sendt på høring denne høsten, og det blir en anledning til å ta opp igjen debatten. Under Amaliedagene arrangeres det paneldebatt med brukerorganisasjonene.

For WSO er denne saken langt fra tapt, selv om vi ikke fikk gjennomslag i dette lovutvalget. Tvert i mot er vi overbevist om at vi er på rett vei, og motivert for å fortsette kampen for selvbestemmelse og frihet på lik linje med andre!

Fra nettmøtet om lovutvalgets innstilling

Fra: Bjørn Ingar Pedersen

Spørsmål:

I henhold til lov om psykisk helsevern så har man rett til å få saken sin opp for en kontrollkommisjon hver 6. måned, er det ikke så? Hva med menneskene som har vært tvangsinnlagt og tvangsmedisinert i 15-20 år sammenhengende? Hvordan kan noen med hånden på hjertet si at disse menneskene får sine rettigheter ivaretatt?

De lever som underkua slaver på sykehjem rundt omkring i landet uten noen framtidsutsikter overhodet, uten individuell plan og kun besøk av en lege som kommer innom en gang i uka for å fortelle dem at de fortsatt må være der. Her snakker vi om mennesker som lider. Disse menneskene fortjener respekt og verdighet og retten til et fullverdig liv som inkluderer dem i samfunnet.

Det er en problemstilling å gripe fatt i, mener jeg. Når kommer denne gruppens rettigheter på dagsordenen?

Svar fra Kari Paulsrud:

Jeg regner med at du mener sykehus og ikke sykehjem ? NOUen inneholder flere forslag for å styrke pasientenes rettsikkerhet. Blant annet foreslås det at kontrollinstansen skal undersøke om vilkårene for å bruke tvang er oppfylt etter fire uker – og deretter hver tredje måned. Det foreslås også bedre rettssikkerhet ved iverksettelse av tvangsmedisinering ved at pasienten får rett til advokat og at klager kan bringes inn for domstolen.

Lovutvalg og tvang

Mette Ellingsdalen,
We Shall Overcome – WSO
Bjørg Njaa, Menneskerettighetsutvalget psykisk helse
Trykket i Morgenbladet 24/6-2011

Et regjeringsoppnevnt lovutvalg ledet av advokat Kari Paulsrud kom nylig med forslag til endringer i lov om psykisk helsevern. Utvalgets flertall, 14 av 15. anbefaler at retten til tvangsutøvelse gjennom "behandlingskriteriet" og "farekriteriet" skal opprettholdes. Med NOU 2011:9 "Økt selvbestemmelse og rettsikkerhet," varsles dermed ingen grunnleggende endringer i nåværende lov.

At noen mindre endringer foreslås, som isolert sett kan være forbedringer, rokker ikke ved at grunnlaget for diskriminerende tvangsutøvelse opprettholdes.

Et utvalgsmedlem Hege Orefellen, vil avskaffe særlovgivninga. Hun redegjør for sitt syn i en omfattende dissens "Selvbestemmelse og frihet på lik linje med andre". Her vurderer hun psykisk helsevernloven i forhold til FN-konvensjonen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne(CRPD). Konklusjonen er at den norske særloven og adgangen til å tvangsmedisinere, er i strid med FN konvensjonenes diskrimmineringsforbud, og med grunnleggende menneskerettigheter, og derfor bør avskaffes. Vi er på linje med Orefellens argumaentasjon fullt ut.

Når tvangskritiske argumenter får plass i debatten, hevdes det kjapt at debatten er ensidig og unyansert. Realiteten er at mennesker som selv har opplevd tvang og deres organisasjoner tradisjonelt sett ikke har hatt mulighet til å delta i den offentlige debatt, som har vært forbeholdt ekspertveldet av fagfolk. At vi nå tar vår rettmessige plass til å ytre oss, og avisenes redaksjonelle dekning også dekker vår virkelighetsbeskrivelse, kommer reaksjonene fra de som har dominert feltet tidligere. Dette feltet har vært og er fortsatt preget av til dels ekstreme maktforskjeller. Denne reaksjonen på at flere meninger får plass, sier mer om det totale eneveldet som har vært, enn hvorvidt dagens debatt er balansert.

Vi som vil avskaffe særloven, og retten til tvangsutøvelse blir ofte kritisert for å være uansvarlige og ute av takt med virkeligheten. Psykiatrisk tvang blir i dag forkledd som behandling, og beskrevet som hjelp og omsorg selv om pasienten opplever skade. Vi mener at hvis det er nødvendig å gripe inn for å beskytte liv og helse, skal dette behovet ivaretas gjennom en generell lovgivning, slik tilfelle er for andre.

> "Psykiatrisk tvang blir i dag forkledd som behandling"

Psykiatridebatten viser generelt liten kunnskap om menneskerettigheter og disksrimmineringsperspektivet; vi ser knapt spor av dette i tenkningen hos politikere, helsebyråkrater og fagfolk. På andre områder; som rase, kjønn, seksuell legning, har vi hatt en lang kamp mot diskrimminering som har ført til store endringer. Dette gjenspeiles også i lovgivning som gir rettsvern mot diskrimminering. Selv om mye gjenstår, ikke minst i praksis, registrerer vi en til dels sterk bevissthet om diskrimminering hos politikere og andre beslutningstakere, og i befolkningen for øvrig.

Når det gjelder rettighetene til mennesker med psykosial funksjonsnedsettelse,

"psykiatriske pasienter" stiller saken seg helt annerledes. Det synes akseptert at denne gruppa berøves grunnleggende menneskerettigeter, og at dette legitimeres gjennom en diskrimminerende særlov. Vi vil faktisk påstå at det knapt nok eksisterer bevissthet om denne problematikken; derimot betraktes det som "naturlig" og "nødvendig".

Tvangsmedisinering er trolig det mest alvorlige og integritetskrenkende inngrep et menneske i psykisk helsevern kan utsettes for, og dette overgrepet får fortsette, forkledd som behandling, gjennom Paulsrudutvalgets innstilling. Det mangler forståelse for at "psykiatriske pasienter" har krav på rettsikkerhet og vern mot krenkelser og overgrep- i likhet med andre grupper som tradisjonelt har vært diskrimminert.

I intervju med forsker Ragnfrid Kogstad i Klassekampen 20.juni legges det fram dokumentasjon på alvorlige skadevirkninger av tvangsmedisinering. At leve-aldreren kan reduseres med fra 10- 30 år er svært dramatisk, dette har allikevel knapt plass i debatten.

Forsvaret av tvang har i stor grad vært preget av de gode intensjonene til de som utøver tvang. Men det det handler om er tvangens resultat. Er det noe historien forteller oss, er det hvor veldig galt det kan gå til tross for gode intensjoner. Nettopp av den grunn må vi ha et lovverk som gir pasienter rettigheter som ikke avhenger av fagfolks gode intensjoner.

Tiden har nå inne for at psykiatrien som profesjon viser litt ydmykhet og gransker egen rolle. Det er tragisk at representanter for de fagprofesjoner som har sittet med makta i psykisk helsevern ikke viser større evne til selvransakelse i møte med en kritikk som ofte har pasienters erfaringer med krenkelser og overgrep som grunnlag.

Det er tydelig at endringer ikke vil komme fra psykiatrien selv eller fra de juridiske miljøer som ønsker å bevare en diskrimminerende særlov. Tiden er inne for at ansvarlige politikere tar ansvar for å styre et felt som ikke har vist noen evne til selv å endres.

Kommentar

Jeg tror at løsningen rett og slett er som følger:

Psykiaternes monopol på å alltid vite best bør brytes. Vi vet at mange som jobber i det psykiatriske systemet også brenner for en radikal endring i lovverket. Det ville preget meg sterkt personlig hvis jeg daglig fikk se mennesker i krise bli behandlet som alt mulig annet enn mennesker. Det handler om å se mennesker som nettopp det og ikke objekter som man kan gjøre akkurat som man vil med.

Hele den psykiatriske modellen bør ristes i grunnvollene. Instansene som utdanner psykiatrisk helsepersonell må "brenne" en del bøker da disse hører hjemme på museum. Nyere forskning som omhandler relasjoner mellom behandler og "pasient" som likeverdige mennesker må inn i studieplanene på universitetene.

Det må bli en slutt på "Jeg er frisk og du er syk"-mentaliten som fortsatt råder som et fossil fra en svunnen tid. Den må erstattes med varme og fordomsfri omsorg som bør være uavhengig av eventuelle feil "pasienten" tidligere har gjort. Takk til Mette Ellingsdalen og Bjørg Njaa for dette flotte debattinnlegget.

Bjørn Ingar Pedersen

Leder i WSO Oslo og Akershus

Referat fra Brukerorganisasjonskonferansen Hamar 6. - 7. juni 2011

Dag 1

Vi var 5 personer som representerte Landsforeningen We Shall Overcome. Leder Mette Ellingsdalen, fylkesleder i Oslo og Akershus, Bjørn Ingar Pedersen, sekretær i sentralstyret, Håvard Enberg, varamedlem i WSO Oslo og Akershus, Aud Helen Henriksen og kontorassistent Grete Johnsen.

Vi spiste deilig lunsj på hotellet før Eva Svendsen fra Nasjonalt senter for erfaringskompetanse innen psykisk helsearbeid ønsket velkommen til 5 årsjubileumet til Brukerorganisasjonskonferansen.

Erling Jahn

Foto: Astrid Borchgrevink Lund / Erfaringskompetanse.no

Erling Jahn startet dagen med å reflektere over brukernes plass i utviklingen av psykiske helsetjenester i Norge de siste 40 årene. Han er tidligere leder av Mental Helse Norge, nå leder for Nordisk forening for sosial og mental helse. Jahn gikk til kraftig angrep på psykisk helsevernloven som han mener diskriminerer mennesker med psykiske problemer.

Han redegjorde godt for hvorfor psykisk helsevern bør erstattes med andre og bedre behandlingsmetoder. - All form for behandling av mennesker bør skje på et likeverdig nivå mellom bruker og behandler, sa Jahn. Han delte mange kloke tanker og ideer om hvordan behandling av mennesker med psykisk problemer bør foregå og utfordret brukerorganisasjonene til å fronte saken med en tøffere image.

Så fikk Trond F Aarre ordet og han fortalte om sin 20 år lange praksis innen psykisk helsearbeid. Aarre er spesialist i psykiatri og forfatter av boka "Manifest for psykisk helsevern". Han jobber ved en psykiatrisk avdeling i Nordfjord. Han fortalte at han hadde lært noe av pasientene han hadde snakket med gjennom årenes løp og at han godt kunne forstå hvorfor mange ikke liker å bli behandlet mot sin egen vilje.

Aarre mener at brukernes erfaringer er viktige i behandlingsforløpet til hver enkelt og at respekt for andre mennesker ofte blir glemt i det psykiatriske systemet. – Det er de ansatte som styrer det psykiatriske systemet, og det er en nifs erkjennelse, sa Aarre. Han snakket om det psykiatriske systemet med en herlig selvironi og en ironisk tankegang om sin egen yrkesgruppe.

Gunnar Brox Haugen, leder for stiftelsen SEPREP startet sitt innlegg med kulturinnslag fra Alf Prøysen. Han snakket om mo-

ral og å ta mennesker på alvor innen psykisk helsevern. Her ble det litt ordspill rundt ordet ”bruker” og flere fra salen kom med innspill om hvilken betegnelse en person med en psykisk lidelse kan få uten å bli diskriminert.

Ordene pasient, klient og forbruker ble nevnt uten at noen ble helt enig om hvilken betegnelse som var mest korrekt. Han synes det er ille at behandlingen av mennesker med psykiske problemer blir satt ut på anbud. Videre fortalte Brox Haugen om stiftelsen SEPREP og dens visjon. - Denne stiftelsen ble dannet for 21 år siden og legger til grunn respekt for det enkelte mennesket og dets iboende verdighet, fortalte Brox Haugen. At mennesker får hjelp når de trenger det er viktig, og ingen bør være nødt til å vente på hjelp til det har gått for langt var en av hans konklusjoner.

Styreleder i Erfaringskompetanse, Finn Tallakstad fortalte om fødselen til Nasjonalt senter for erfaringskompetanse innen psykisk helsearbeid som er ment å være et ressurssenter for både tjenestemottakere og fagpersoner. De jobber for at brukerkompetanse i form av historier, erfaringer og kunnskap om psykiske lidelser skal bli tilgjengelig for alle mennesker i Norge.

Slik vil det norske samfunnet få et nytt og fordomsfritt syn på mennesker med psykiske lidelser. Styret i Erfaringskompetanse består bl.a. av representanter for de forskjellige brukerorganisasjonene. Utdanning av brukermedarbeidere er ett av formålene til sentret og dialog mellom brukere og fagpersoner på likemannsnivå bestrebes.

På slutten av dag 1 var det åpen samtale i plenum og vi diskuterte hva som er vårt felles anliggende. Mange tok ordet og kom med innspill.

Foto: Astrid Borchgrevink Lund / Erfaringskompetanse.no

Dag 2

Hilde Hem fra Erfaringskompetanse oppsummerte fra dagen før. Hun sa at brobygging er viktig og videre så fortalte hun litt om hva formålet med nettstedet http://www.erfaringskompetanse.no er. Erfaringskompetanse.no er avhengige av at brukere deler sine historier for at fagfolk kan få en bedre forståelse av hva det innebærer å ha en psykisk lidelse og behandlingen av den som sådann.

Nettstedet har også en kunnskapsbase som samler litteratur knyttet til psykisk helsearbeid, både skrevet av brukere selv og folk som jobber i det psykiatriske systemet.

Nestemann ut var Bengt Karlsson, professor i psykisk helsearbeid ved Høgskolen i Buskerud og han delte sine tanker om hvordan erfaringskompetanse kan bli en del av utdanningen av psykisk helsearbeidere. Menneskers integritet må være essensen i et hvert forhold mellom tjeneste-

mottaker og den som yter hjelpen, sa Karlsson.

Han påpekte at det blir helt feil at teoretisk kunnskap blir ansett for å være viktigere enn den erfarte. Han mener at helsepersonell må ut i felten og at de ikke må være redde for å bli "skitne på hendene". Videre understreket han nok en gang at brukererfaring må sidestilles med teoretisk kunnskap og at brukere må få innflytelse innen psykisk helsearbeid på lik linje med fagpersoner.

Dagfinn Bjørgen, leder for forskningsutvalget ved Erfaringskompetanse.no presenterte forskningsutvalget og dets medlemmer. Han vil at forskere skal engasjere seg i forhold til brukererfaringer og at disse erfaringene må bli gyldiggjort for å øke forståelsen av psykiske lidelser hos fagfolk.

Her er et utdrag fra powerpointpresentasjonen hans:

Den franske sosialfilosofen Michel Foucault skriver i forordet til "Galskapens historie":

Da galskapen ved slutten av 1700-tallet ble konstituert som sinnssykdom, var dialogen brutt, separasjonen allerede utført. Alle de stotrende, ufullstendige ordene uten fast syntaks, som uttrykte enheten mellom galskap og fornuft, ble støtt ut i glemselen. Psykiatriens språk, som er fornuftens monolog over galskapen, kunne bare opprettes på grunnlag av en slik stillhet. (Foucault, 2000, s 18).

Vi trenger ny forskning som har erfaringskompetanse som grunnlag for ny tenkning innen psykisk helsefeltet, sa Bjørgen.

Jan Magne Sørensen, leder i Hvite Ørn holdt det avsluttende foredraget. Han presenterte cv-en sin og prosjekter han har vært delaktig i, bl.a. etableringen av et Alternativsenter i Halden. Han fortalte litt om sine psykoseerfaringer og diagnosen schizofreni som han har fått. Sørensen var den eneste som tok utfordringen om å redegjøre for hva brukerorganisasjonene mener er viktig å få ut til akademia og praksisfelt.

Han ser viktigheten av at erfaringskonsulenter underviser helsepersonell. Emner som hvordan behandlingen opplevdes og hva som kan gjøres annerledes bør diskuteres med helseforetakene, sa lederen i Hvite Ørn. Mange brukere vet mer om sin egen lidelse enn spesialistene, fortalte Sørensen.

På slutten av konferansen satt vi i ring og mange tanker og ideer rundt informasjonen vi fikk og det som ble sagt ble løftet fram og diskutert. En felles kamp for medisinfrie døgnåpne akuttilbud ved alle landets helseforetak var et av forslagene som kom opp. Vi må være mer handlekraftige enn byråkratene, sa undertegnende, som også har en ide om en veiledningsbrosjyre for mennesker som vil ut av psykiatrisk behandling.

Det ble også tid til en omvisning på Sagatun brukerstyrte senter før vi reiste hjemover og der fikk vi se filmen om hvordan sentret ble til. Et spennende hus med mange muligheter.

Bjørn Ingar Pedersen - referent

Nytt WSO- kurs 23. til 25. september

WSO inviterer til WSO- kurs nr 2 i september. Et vellykket kurs 1 ble avviklet på Miruja kurssenter 17. til 19. juni. Målet med kurset er at medlemmer skal få mulighet til å få mer opplæring i det WSO står for. Og samtidig være med på å utvikle WSO videre.

Samtidig tror vi det å bli bedre kjent med andre aktivister kan virke oppmuntrende. Videre er det å få ideer og inspirasjon til hvordan vi kan spre det vi står for og hvordan hver enkelt kan bidra, minst like viktig som teoretisk opplæring.

Kurset vil bestå av foredrag, diskusjon og arbeid i grupper.

Vi vil ta utgangspunkt i WSO' s prinsipprogram.

Tema vil være bl.a:

-Menneskerettigheter, tvang, diskriminering

-Lovutvalgets prosess og innstilling

-Alternativer til psykiatri, likemannsarbeid, selvhjelpsgrupper

Vi forventer at deltagerne følger kursprogrammet, men det vil være rom for tilrettelegging.

Kurset er åpent for alle medlemmer av WSO. Det vil være en liten egenandel på kr 350,- pr kurshelg. Opphold, mat og reise fra Oslo er inkludert. WSO- medlemmer andre steder i landet vil i tillegg få dekket rimeligste reisevei. Behold kvitteringer/billetter.

Kriteriet for å delta på kurset er at du er interessert i å lære mer om WSO og temaene vi jobber med.

Praktisk informasjon

Kurset nr 2 vil foregå fra fredag til søndag kveld, 23. til 25. september.

Sted: Vassfaret Kursgård, Hedalen

Hedalen ligger ca 12 mil fra Oslo, ca 2 timer med bil.

Vi vil ta Valdreseksepressen fra Oslo Bussterminal fredag kl 16.00. Den ankommer Nes i Ådal 18.06. Der vil det vente drosjer som kjører oss frem. Drosjene må bestilles senest dagen før, vi må derfor vite hvor mange som kommer med buss i god tid.

De som kommer fra Vestlandet kan ta tog til Hønefoss. Bussen stopper der kl 17.14.

Hjemreise:

Buss fra Nes i Ådal søndag kl 18.09. Den er i Hønefoss kl 18.59 og på Oslo Bussterminal kl 20.00.

Vi tar forbehold om prioritering av deltakere ut fra begrenset plass.

Påmelding innen 1. september til post@wso.no

Link til Vassfaret Kursgård:

http://www.vassfaretkursgaard.no/

Arrangementer i Oslo og Akershus

Verdensdagen 2011

Vi minner om verdensdagen for psykisk helse som arrangeres den 10. oktober.

Verdensdagen for psykisk helse er en årlig markering som holdes over hele verden.

Vi trenger frivillige som kan tenke seg å representere WSO Oslo og Akershus på standen ved Spikersuppa.

Bakgrunnen for Verdensdagen
Verdensdagen for psykisk helse begynte i 1992 da World Federation for Mental Health (WFMH) satte den 10.oktober som en dag for å fremme økt bevissthet om psykisk helse over hele kloden.

Mental Helse har siden 2003 koordinert arbeidet med Verdensdagen i Norge i samarbeid med Helsedirektoratet.

Men det er alle de iherdige frivillige, og over halvparten av landets kommuner, som har hjulpet å dra lasset for større åpenhet om psykisk helse med flotte og inspirerende arrangementer år etter år.

Logoen er hentet fra nettsiden

http://www.verdensdagen.no

Sverigetur fredag 21. oktober

Vi har tradisjon for å invitere medlemmene i foreningen til Sverigetur med taxfree-shopping om bord på ferja mellom Sandefjord og Strømstad med jevne mellomrom og i høst har vi satt datoen til fredag 21. oktober. Vi kjører med Finn Carlsen buss fra Oslo bussterminal kl. 1030.

De som skal være med har selv ansvaret for å melde seg på til Finn Carlsen bussreiser på tlf.nr. 67 91 20 50 og melde seg på samt å betale bussbilletten på 200,- kr. til sjåføren. Dette beløpet blir refundert om bord på bussen.

Vi ser fram til en hyggelig Sverigetur og vi ber alle om å ta med masse godt humør og vi oppfordrer alle til å benytte anledningen til å handle inn billig mat (og sigaretter / tobakk for de som har den lasten).

Gamle og nye medlemmer ønskes hjertelig velkommen!

Med vennlig hilsen

Styret i WSO Oslo og Akershus

Bilder fra WSO Oslo og Akershus sin ferieuke

Foto: Bjørn Ingar Pedersen

WSO
Landsforeningen - We Shall Overcome

Stiftelsesår: 1968 / Org.nr.: 980 334 597 / Bankkontonr.: 6242.05.31325
Postboks 8817 Youngstorget, 0028 Oslo –
besøksadresse: Møllergata 12, Inngang v/ Torggata 10
Tlf.nr. 22 41 35 90 – post@wso.no – www.wso.no